

Mål T-366/00

Scott SA
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Statligt stöd — Pris vid försäljning av ett markområde — Beslut i vilket det förordnas om att ett stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden skall återbetalas — Fel i beräkningen av stödet — Kommissionens skyldigheter vid beräkningen av stödet — Stödmottagarens rättigheter — Förordning (EG) nr 659/1999 — Artikel 13.1”

Förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 29 mars 2007 II - 802

Sammanfattning av domen

1. *Statligt stöd — Kommissionens beslut — Bedömning av lagenligheten i förhållande till de upplysningar som var tillgängliga när beslutet antogs*
2. *Statligt stöd — Administrativt förfarande — Kommissionens skyldigheter — Snabb och opartisk granskning (Artikel 88 EG)*

3. *Statligt stöd — Administrativt förfarande — Fastställande av det belopp som skall återbetalas*
(Artikel 88 EG)
4. *Statligt stöd — Begrepp*
(Artikel 87 EG och artikel 88.2 EG)
5. *Statligt stöd — Administrativt förfarande — Kommissionens skyldigheter — Snabb och opartisk granskning*
(Artikel 88.2 EG)
6. *Statligt stöd — Administrativt förfarande — Möjlighet för kommissionen att grunda sitt beslut på tillgängliga uppgifter — Villkor*
(Artikel 88.2 EG; rådets förordning nr 659/1999)

1. Lagenligheten av ett beslut av kommissionen avseende statligt stöd skall bedömas mot bakgrund av den information som kommissionen kunde ha tillgång till när den antog beslutet. Det är, i syfte att bestrida beslutets lagenlighet, följaktligen inte möjligt att vid förstainstansrätten åberopa faktiska omständigheter som kommissionen inte har känt till och som det inte har lämnats upplysningar om under förfarandet vid kommissionen. Av detta följer emellertid inte att bevisning som framförts av stödmottagaren i en talan om ogiltigförklaring inte får beaktas vid bedömningen av huruvida kommissionens beslut är lagenligt, när den har framförts på ett giltigt sätt till kommissionen under det administrativa förfarande som föregått antagandet av beslutet och kommissio-

nen har uteslutit denna bevisning av skäl som inte har motiverats.

(se punkterna 45 och 46)

2. Även om stödmottagaren inte i någon bestämmelse avseende förfarandet för kontroll av statligt stöd enligt artikel 88 EG ges en särskild roll bland dem som är berörda och även om denne

inte har ställning som part i detta förfarande, kan kommissionen, med hänsyn till sin skyldighet att vidta en snabb och opartisk granskning av ärendet, under vissa omständigheter vara tvungen att beakta de synpunkter från stödmottagaren som har lämnats efter utgången av den tidsfrist som de berörda, för detta ändamål, har medgetts i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet.

Så är fallet om stödmottagaren, angående en för denne viktig omständighet, som är kontroversiell och svår att klargöra med hänsyn till att de faktiska förhållandena har ägt rum långt bakåt i tiden, lämnar upplysningar, efter ett möte mellan den berörda medlemsstaten och kommissionen, vid vilket stödmottagarens representanter har deltagit och under vilket kommissionen i förfarandets intresse har tillåtit att ytterligare upplysningar lämnas inom en ny tidsfrist som den har fastställt.

Det är därför som kommissionen varken, av förbarmande över stödmottagaren, kan kräva återbetalning av ett lägre belopp än värdet av det stöd som har erhållits eller, för att understryka sitt missnöje med hänsyn till hur allvarlig olagligheten är, kan kräva återbetalning av ett högre belopp än detta värde. Det ankommer följaktligen på kommissionen att, på ett så precist sätt som omständigheterna i målet tillåter, fastställa nämnda värde. Även om särskilda omständigheter som endast har tillåtit en ungefärlig värdering av stödets exakta värde kan beaktas vid prövningen av huruvida kommissionens beslut är lagenligt, kvarstår dock faktum att denna värdering är en sakfråga i vilken gemenskapsdomstolen skall utöva sin fulla kontroll. Den omständigheten att en sådan ungefärlig värdering kan tas upp till sakprövning ger inte heller av den anledningen kommissionen något utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller fastställandet av det belopp som den kräver skall återbetalas.

(se punkterna 94–96)

(se punkterna 54–63)

3. Syftet med att kräva återbetalning av ett olagligt stöd är inte att ålägga en sanktionsåtgärd som inte föreskrivs i gemenskapsrätten, utan att förmånstagaren skall förlora den fördel som han har haft på marknaden i förhållande till sina konkurrenter och att den situation som förelåg innan stödet lämnades återställs.

4. Tillämpningen av principen om en privat investerare i en marknadsekonomi, inom ramen för beräkningen av värdet av ett stöd i form av en överlåtelse av ett markområde till ett påstått förmånligt pris, innebär en värdering av det överlåtelsepris som vid den aktuella tidpunkten skulle ha erhållits under normala marknadsvillkor. Kommissionen är skyldig att, vid den undersökning

som görs inom ramen för artikel 88.2 EG, fastställa egendomens värde på grundval av den mest tillförlitliga metoden. Denna skyldighet uppfylls inte genom att det hänvisas till en värdering grundad på de historiska kostnader för förvärv och iordningställande av den omtvistade marken som säljaren, i detta fall de behöriga offentliga myndigheterna, ådragit sig, i stället för till en direkt och oberoende värdering av det värde som nämnda markområde hade vid tidpunkten då överlåtelseavtalet ingicks. Markområdets marknadspris avgörs nämligen inte nödvändigtvis av de kostnader som överlåtaren har ådragit sig, eftersom det kan påverkas av en mängd faktorer, inbegripet balansen mellan erbjudande och efterfrågan vid tidpunkten för överlåtelsen.

(se punkterna 106–108)

5. Kommissionen underlåter att uppfylla sin skyldighet, inom ramen för det formella förfarande för granskning av statligt stöd som föreskrivs i artikel 88.2 EG, att vid undersökningen utföra en snabb och opartisk granskning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet, för att få full kännedom om samtliga omständigheter i fallet, om den inte vidtar alla nödvändiga åtgärder för att undanröja osäkerheten i sin egen bedömning, medan den har upplysts

om att den värdering av stödbeloppet som den har kommit fram till genom den beräkningsmetod som den har tillämpat motsägs av en rad andra värderingar, som är grundade på andra metoder.

(se punkterna 135 och 136)

6. I fråga om statligt stöd är kommissionen, i enlighet med de principer som följer av rättspraxis och som slås fast i förordning nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88], om berörda parter inte har lämnat motstridiga upplysningar, behörig att grunda sig på uppgifter, även felaktiga, som sammanfattas i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, som den har tillgång till när den fattar sitt slutliga beslut, under förutsättning att kommissionen har anmodat medlemsstaten att inkomma med nödvändiga upplysningar om de aktuella omständigheterna.

Om kommissionen däremot har avstått från att anmoda medlemsstaten att lämna upplysningar om de omständigheter som den avser att grunda sig på, kan den därefter inte ursäktat eventuella faktiska villfarelser med att den hade rätt att när den antog det slutliga beslutet,

efter det formella granskningsförfarandet, endast grunda sig på de uppgifter som den då hade tillgång till.

inte är fallet om de motsägs av uppgifter som den har fått kännedom om, exempelvis genom stödmottagaren.

När kommissionen grundar ett beslut på tillgängliga uppgifter om vissa faktiska omständigheter utan att i just detta hänseende iaktta de processuella krav som har uppställts i rättspraxis och återgetts i förordning nr 659/1999, kan förstainstansrätten följaktligen utöva sin domstolsprövning vad avser frågan huruvida kommissionens beaktande av dessa uppgifter har lett till en felaktig bedömning som gör att det angripna beslutet är rättsstridigt.

En medlemsstats bristande samarbete får nämligen inte till följd att kommissionens beteende helt undgår gemenskapsdomstolens kontroll. Kommissionen måste utnyttja sin fulla behörighet för att, i möjligaste mån, erhålla de ifrågavarande upplysningarna och handla snabbt. Med hänsyn till den omständigheten att ett åläggande att verkställa återkrav av ett stöd som anses vara olagligt påverkar tredje part, måste kommissionen utnyttja sin fulla behörighet för att undvika att medlemsstatens bristande samarbete får negativa och orättvisa följder för en sådan tredje part.

Kommissionens rätt att fatta beslut på grundval av tillgängliga upplysningar förutsätter emellertid vidare att de uppgifter som den har är tillförlitliga, vilket

(se punkterna 146–149)